

POUTNÍK

ROČNÍK VIII/IX

VÁNOCE 2004

LEDEN 2005

NOVOROČNÍ ZAMYŠLENÍ NAD ČASEM

Není tuze povzbudivá novoroční pohlednice, na které je kdosi jako děda Mráz, který smetá koštětem dny loňského roku do starého pytle, a na zádech z elegantnějšího pootevřeného pytlíku vykukují kučeravé hlavičky dnů nových. Bohužel, toto pojetí času převládá v naší obrazotvornosti: pytle roků, do kterých se bez ladu a skladu sbírá všechno, co se stalo. Zavážou se a označí číslem.

Tak se ostatně psávaly středověké kroniky. L.P. toho a toho se stalo to a to: narození knížete, válka, požár, ustanovení nového biskupa atd. Všechno se tu vypočítává pod jedním letopočtem. Tak si také stará mytologie představuje vznik bohů i lidí. Na počátku byl jenom čas, Chronos, jediný a věčný. Z toho se teprve mohlo něco zrodit. Tak by měl vznikat i lidský život: naplnění času, který nám osud popřál. Jeden rok za námi, jeden rok před námi. Rok se dělí na dvanáct měsíců, na dvaapadesát týdnů, týdny na dny, dny na hodiny. Všecko je tu přesně matematicky vypočteno, předem natištěno v kalendáři. Ale do toho že by měl zapadnout život člověka, jeho naděje, bolesti, vrcholné vypětí sil, spánek?

Svatý Augustin geniálně ukazuje ve svém spisu „Vyznání“, že čas, který dělíme na tři období, vlastně neexistuje. Budoucnost ještě není. Přítomnost je okamžik tak krátký a prchavý, že je těžko ji zachytit. Hned se stává minulostí, která už není. Věčný čas - chronometr, který měří ledově matematicky to, co se pořád opakuje, působí hrůzou cizoty podobné té, jakou cítil známý fyzik Pascal před nekonečným prostorem. Ručičky, které se stále točí, nikam nepokročí. Podle mytologie bůh Chronos požívá své vlastní děti, to znamená své okamžiky. Jeho symbolem je také had stočený dokola, který kouše svůj ocas. Dobře víme, jak značný je rozdíl mezi časem a prožíváním času. Mluví se o času biologickém na rozdíl od matematického. Někdo se například poranil na noze. Když mu bylo šest let, zahojila se taková rána do čtrnácti dnů. V šedesáti letech to trvá dva měsíce. Ale i to je rozdílné u různých lidí. V obou případech jde o stejné: zahojení rány. A přece to hodiny měří jinak. Studium: pracovní tempo je jiné ve třiceti, jiné v sedmdesáti. Kdybychom hodnotili život jenom podle schopnosti růstu a obnovení buněk, je biologický čas nejintenzivnější v prvních letech života. Z hlediska práce jsme nejživější obyčejně mezi třicítkou a čtyřicítkou. Ale pak se život zpomaluje víc a více. Podobá se hodinám, jejichž ručičky se točí pomaleji a pomaleji, až se zastaví. Biologický čas není věčný, končí smrtí. Představit si, že se čas zastavil, působí hrozně. Spisovatel a filozof Kierkegaard popisuje probuzení hříšníka v pekle: „Kolik je hodin?“ ptá se. Satan odpoví ledově: „Věčnost.“ Ale je ještě jiný čas. Jak jej nazvat? Snad nejlíp eschatologický. Vyjadřujeme jej slovem očekávání. Je to čas, který k něčemu směřuje. Takový čas se tím intenzivněji prožívá, čím více se čekaná událost blíží. V jakém napětí například žije nevěsta poslední dny před svatbou, student před rozhodující zkouškou. V románu Dostojevského se vrahu Svidrigalovi zjeví přízrak zavražděné a připomíná mu, že zapomněl natáhnout hodinky. Hodinky totiž zastavit mohl, ale nemohl zastavit čas. Ten se blíží nemilosrdně ke dni soudu.

Můžeme si tedy představit, jako by na třech různých pásmech probíhaly současně tři různé časy. Jeden chronologický, který měří hodiny, druhý biologický, který se odhaduje podle stupně žít a jednat, třetí eschatologický, který znamená očekávání něčeho velkého, co má rozhodnout o naší existenci. Pěkný obraz tohoto trojho dění vidíme v historii Starého zákona. Chronologicky tu není nic zvláštního. Doba přibližně 2000 let, do kterých zapadá rok za rokem vznik, růst a vývoj židovského národa. Biologicky je podobný jiným národům. Na počátku je to kmen mladistvý, plný odvahy, válečné zdatnosti a romantického putování. Pak se stane usedlým, a nakonec v jistém smyslu senilním a dekadentním, neschopným svobody. Upadne do poroby, a zdálo se, že vyhyne v moři jiných národů. Autory, kteří nám historii vyvoleného národa sepsali, první čas málo zajímá. Chronologie tu jsou podle našich měřítek nepřesné. Biologický čas pozvolného rozkladu je naplňuje smutkem. Ale je to smutek plný naděje. Vidí, že právě v tomto rozkladu bije plným tempem srdce, které očekává. Eschatologický čas, který znamená blízkost Kristova příchodu, den ze dne nabývá větší intenzity, živosti, průbojnosti, pocitu, že Pán už je blízko. V národě, který biologicky už skoro zemřel, zazní silný hlas a všechny naplní novou vitalitou: „Připravujte cesty Pánu, vyrovnejte mu stezky!“ (Mt 3,4)

Starý zákon je obraz lidské duše, našeho přístupu ke Kristu v celém životě i v jednotlivých letech. Díváme se vstříc novému roku. Chronologicky je už přesně naměřený v kalendáři. Biologicky se snad zpomalí, přijdou třeba i nemoci, slabost, vysílení. Mnoho bude těch, jimž se ručičky biologických hodin zastaví. V kalendáři není napsáno, že mezi nimi nebudeme i my.

Přejeme si šťastný a veselý nový rok, je to ve smyslu chronologickém zbytečné a ve smyslu biologickém pochybné. Je to pouhý povzdech, který jako by říkal: ať se vám zpomalí zpomalování a odsune zastavení! Nevěště, která čeká ženicha, naopak přejeme: „Ať už se letos vezmete!“ Studentovi pak říkáme něco podobného: „Ať studie pokročí, abys co nejdřív skončil!“ Ke štěstí patří, aby se eschatologický čas urychlil, aby se přiblížilo to, co čekáme, aby náš život pulsoval živěji a intenzivněji. Kronika příštího roku se nám stane dějinami naší spásy a vstoupí do věčnosti, přiblíží-li nás ke Kristu. Ty dny, které laciná novoroční pohlednice hází do smetišť zapomnutí, zasvítí věčností a trvalou hodnotou v Bohu.

Z myšlenek kardinála Tomáše Špidlíka vybral otec Pavel

DUCHOVNÍ – RODÁCI Z NAŠÍ FARNOSTI: P. JOSEF HUBÁLEK

Dnes v této rubrice uveřejňujeme odpovědi P. Josefa Hubálka na otázky otce Pavla. Ve stručnosti nejprve připomínáme základní data. **P. Josef Hubálek**, nar. 30.10.1963 v Lanškrouně, na kněze vysvěcen 31.10.1992 v Hradci Králové, v současné době je duchovním správcem v Luži a poutního místa Chlumek u Luže a kaplanem pro mládež chrudimského vikariátu.

1.) Josefe, pocházíš z Dolní Čermné a od Tvých rodičů dobře vím, že se k nim pravidelně a rád opět vracíš. Jak s odstupem času hodnotíš rodinné prostředí, obec i farnost, ve které jsi prožil své dětství a kus svého mládí?

Kraj ze kterého pocházím, je pro mě místem, kam se skutečně rád vracím. Spojuje mě s ním velká řada vzpomínek z mého mládí. Své rodiče mám rád a vážím si jich čím dál víc za jejich obětavost, se kterou nás vychovávali. Až teprve později jsem si uvědomil při své práci kněze, jak dobré zázemí jsem měl doma, mezi sourozenci a to právě v porovnání s těmi, kteří mi dali nahlédnout do svého života ve farnostech, kam jsem byl ustanoven. Farnost, to si dnes uvědomuji s odstupem, byla nejen místem, kam jsem chodil na mši sv., ale byla mi také domovem, kde jsem tušil, že jsou moji rodiče; Panna Maria a Bůh Otec. Mají nás rádi a dříve než vstoupíme do dveří chrámu vidí, co potřebujeme. Kéž bychom si to stále uvědomovali.

2.) Můžeš prozradit, co Tě nakonec vedlo k rozhodnutí stát se knězem? Byl někdo ve Tvém rodišti nebo z Tvých přátel komu dnes vděčíš za své povolání?

Velmi rád vzpomínám na roky, kdy jsem ministroval. Myslím, že právě tam se utvářelo mé rozhodnutí být knězem. Dnes, když se na to dívám s odstupem, tak stále více vidím, že vděčím za mnohé farnosti, rodičům, panu faráři, ale stále více si uvědomuji, že je to dar Boží. Že jedině on ví, proč si mě vybral a ne někoho jiného. Modlil jsem se, abych poznal, kde mě Pán chce mít. A děkuji mu stále více za tento velký dar.

3.) Víš, že jsi jako novokněz byl kaplanem v Jablonci nad Jizerou. Na co konkrétního z této krkonošské farnosti rád vzpomínáš?

Moje první místo bylo v Jablonci nad Jizerou, kam se rád vracím dodnes. Jezdívám tam s farníky na různé pobyty. Krkonoše mají své kouzlo. Velmi rád vzpomínám na různá setkání s lidmi v rodinách. Dost často jsem rodiny navštěvoval. Pracoval jsem tam také s mládeží a pokřtil jsem v jablonecké farnosti několik dospělých mladých lidí. A to jsou vždy nezapomenutelné zážitky.

4.) V současné době působíš ve farnosti Luže a máš na starost poutní místo Chlumek. V čem vidíš pastorační na poutním místě jako zajímavou i náročnou?

V Luži jsem sedmý rok. Poutní místo v Luži si uchovalo jako málokteré, dlouholetou tradici poutí od samotného počátku, tedy doby působení jezuitů. Poutní chrám byl dostavěn v roce 1696. Bývá zde pravidelně 5 poutí, kam se sjíždějí lidé ze širokého okolí. Je zde na jedné pouti i více jak tisíc lidí. Během roku bývá v kostele přítomno až 50% věřících z jiných farností. Lidé se zde rádi zpovídají. Velmi často k nám zavítají nejrůznější skupiny a chtějí poutní kostel navštívit. Další specifikum tohoto místa je, že se zde stále opravuje. Každým rokem to přesáhne 2 nebo 3 miliony Kč. Každá farnost má běžnou duchovní správu, jako všude jinde a pak tu nadstandardní, kterou je potřeba objevit. A to platí jistě o poutních místech, kde se staly, a pokud tam lidé přicházejí s důvěrou, dějí stále nové zázraky. Poutní místo má svou vnitřní sílu, kterou je potřeba objevit a navázat na tradici našich předků. Kéž bychom dovedli obnovit naše poutní místa, ze kterých v minulosti naši předkové duchovně velmi intenzivně žili.

5.) Jsi také kaplanem pro mládež na chrudimském vikariátu. Co je podle Tebe příznačné pro život dnešních mladých lidí? Odpovídá zájem i pastorační kněží ve farnostech potřebám současné mládeže?

Pracuji několik let jako kaplan mládeže. V prvních letech jsem objížděl farnosti, abych věřící prosil o modlitbu za mladé lidi. Ten, od kterého se můžeme nejvíce učit a inspirovat, jak pracovat s mládeží, je nynější papež. On začal velká setkání a dal podnět k dalším aktivitám. Mladí lidé dneška potřebují naši pozornost více, než kdy v minulosti. Mají velmi silnou potřebu po hezkých vztazích, jsou velmi silně zaměřeni na cit. Prožívají svůj vztah k Bohu spíše ve společenství. Schází jim mnohdy hlubší zakořenění ve víře. A tím také určitá statečnost obstat sám se svou vírou v kolektivu, který je buď nepřátelský nebo lhostejný vůči křesťanským hodnotám. Na mladých lidech se ukazuje mnoho chyb, které se staly v minulých desetiletích. Je potřeba jim věnovat čas, mluvit s nimi. Málo dnes hovoříme o ctnostech jako základu pro přijetí daru víry, naděje a lásky. Nesmíme to nikdy vzdávat. To nás učí naše víra. Domnívám se, že je potřeba více se věnovat této problematice, jak vést a motivovat mladé lidi a jak jim ukázat hodnoty, které nám rodiče předávali, jako to nejpodstatnější, nejcennější pro náš život.

Co se týká pastorační mládeže, snažím se ve svém vikariátu, dělat každý rok dvoudenní vikariátní setkání. Mladí se na něj moc těší a také na večery mladých. Mojí touhou, jako kaplana je, aby ve farnostech vznikala společenství mládeže a abychom dokázali mladé lidi oslovit.

6.) Můžeš se s námi podělit o nějakou úsměvnou příhodu z Tvého života faráře?

Ptáš se mě na úsměvnou příhodu. Bylo jich jistě víc, ale zrovna k této, kterou budu vyprávět se rád vracím. Oddával jsem dva mladé lidi a při obřadu jsem oslovil ženicha, aby dal nevěstě polibek. Nevím proč, ale on mi buď nerozuměl, nebo byl tím zaskočen a prostě vzal nevěstu za ruku a odváděl ji z kostela. Když už byl asi tak v polovině (v Josefově, kde se mi to stalo je kostel obrovský, vešlo by se tam 1500 lidí), tak se rozhlídnul a zjistil, že za nimi nikdo nejde, a vrátil se k oltáři. Obřad pokračoval mší svatou. Po skončení docela vyděšeně za mnou přišel do sakristie a říká mi: „Co jsem to udělal?“ a já mu odpověděl: „No a co, alespoň jste nevěstu ukázal svatebčanům; zavedeme novou tradici.“ Od té doby velmi pozorně při svatbách sleduji, jak ženich rozumí této výzvě.

7.) Stačíš ještě sledovat současný život ve Tvé rodné farnosti? Co bys vzkázal čtenářům našeho farního zpravodaje?

Situaci v rodné farnosti sleduji jen částečně. Občas se mi dostane do rukou číslo vašeho časopisu. Rád si ho přečtu. Mám radost, že se otec Pavel snaží prohloubit duchovní život farníků. Snaží se o další vzdělávání farnosti. Těší mě, že navázal na dílo otce Č. Ptáčka, prohlubuje vztah k P. Marii a snaží se vás vést k Bohu. Čtenářům Vašeho časopisu bych chtěl popřát odvalu žít naplno svou vírou v dnešním světě. Rozhodně to nesmíme nikdy vzdávat. Často dnes vidím, jak lidé malomyslní, neví si rady jak vychovat děti a nebo jsou zklamaní tehdy, když sledují veřejný život v naší společnosti. Myslím si přesto, že to není důvod k rezignaci. Bůh je mocnější než jakékoliv zlo!

Josefe, děkuji Ti za zajímavý rozhovor!

Závěrem chci poděkovat také já tobě, Pavle, za tvé otázky, na které jsem mohl odpovědět a popřát čtenářům, mým krajanům, hezké prožití nadcházejících vánočních svátků, ze kterých čerpáme naději a radost do dalších dnů. Děkuji vám také za vaše modlitby, kterými jste mě provázeli jako bohoslovce a dále provázíte.

DO VAŠÍ KNIHOVNIČKY**OTCEM I MATKOU PROTI SVÉ VŮLI - ZDENA FRÝBOVÁ**

(Vydalo: Šolc. a spol., Praha 2000)

Začalo to jednoho horkého červnového dne....

Tricetiletý klasický filolog Rudolf Foster vede poklidný, idylický život v americkém univerzitním městě. Vše se změní v okamžiku, kdy dostane do opatrování své dva malé synovce. Jejich temperament a nápady ho přivádějí k zoufalství....

Za dlouhých zimních večerů knížka jistě pobaví a Vás, kteří se domníváte, že právě Vaše děti jsou ve vymyšlení lumpáren nepřekonatelné, uklidní.... Jsou na tom někde i hůf...

Ukázka:

Když jsem vyšel ze svého pokoje a míjel dětskou koupelnu, uslyšel jsem chrčet v ní vodu. Vstoupil jsem v domnění, že Hýta ji zapomněl zavřít. Hýta však seděl na zemi a sestavoval si kostky stavebnice. Zavřel jsem kohoutek u umývadla, a protože kloučkova pusa i ruce mi připadaly stejně ušmudlané, jako když jsme se vraceli do domu, zeptal jsem se: „Hýto, opravdu ses už umyl? Pořádně?“

Pod mým pátravým pohledem přiznal: „Víš, strýčku Rudolfe, my vždycky necháme hučet vodu, aby Nelly nebo Sára myslely, že se myjeme, ale my se nemyjeme, protože při jídle se člověk přeci vždycky zamaže, a tak je zbytečné se předtím umývat.“

„Nelly ani Sára nikdy nepoznaly, že švindluje?“

„Často to poznají a strčí nás zpátky do koupelny. Ale tatínek říká, že muže nesmí odradit směla a všechno dobré musí zkoušet znova a znova a věřit, že milý pámbu mu pomůže k úspěchu.“

(JM)

SVĚTCI V PRANOSTIKÁCH**LEDEN**

1.1. Jestli na Nový rok třeba jen tolik slunka zasvítí, co by vozka bičem mrsknul, bude jasný srpen.

Novoroční noc jasná a klidná, bude povětrnost pro úrodu vlídná.

2.1. Když Makarius pohodový, bude září chladný.

5.1. Na jména Ježíš - ke kamnům nejbliž.

6.1. Na Tři krále - zima stále.

8.1. O svatém Erhartu zima zebe do nártu.

9.1. O svatém Baziliši - zima všude čiší.

14.1. Svatý Hilarius - vyndej saně, schovej vůz!

15.1. Na den svatého Pavla poustevníka pěkný den - dobrý rok; větrný den - mokrý rok.

16.1. Na svatého Marcela zima leze do těla.

17.1. Svatý Antonín poustevník přináší led, nebo jej láme, nemá-li žádný, vyrobí ho hned.

18.1. Na svatého Priska pod saněmi píská.

20.1. O svatém Fabiánu a Šebestiánu zalézá zima za nehty i otužilému cikánu.

21.1. O svaté Anežce od kamen se nechce.

22.1. Jasný den na Vincentina dá hojnost dobrého vína.

24.1. Na Saleského Františka meluzína si často zapíská.

25.1. Na Pavla obrácení též zima se promění: buď popustí nebo zhuští.

28.1. Je-li Tomáš Akvinský málo ledový, únor to zase napraví.

(vybral js)

NEJSTARŠÍ PRAŽSKÉ BETLÉMY

Betlémy lze najít nejen ve všech pražských kostelích, ale téměř ve všech kostelích a kaplích celé naší země. Jsou vytvořeny z nejrůznějších materiálů a nejrozmanitější technikou. Co betlém, to jiný tvůrce. Betlémy nabízejí velice pestrou a zajímavou přehlídku dovedné práce, většinou anonymních umělců - betlémářů, a to jak lidových, tak i profesionálních. Jedno však všechny betlémáře spojuje: láska k narozenému Ježíši, k vánoční tradici a jeho ústřednímu tématu - betlému. My si připomeneme několik nejvýznamnějších betlémů z kostelů Prahy.

Vzácný, půvabný a patrně i nejvyhledávanější betlém je vystavován v kapucínském kostele Panny Marie Andělské na Hradčanech, poblíž Lorety. Je to barokní betlém s figurami téměř v životní velikosti. Byl vytvořen jedním z řádových bratrů kapucínů kolem roku 1764. Figury jsou kaširované, působí však jako by byly vyřezány ze dřeva. Co je to kašír? Na slaměnou kostru byly oblečeny látkové šaty smočené v klišu. Po úplném ztuhnutí pak byly omalovány. Nohy, ruce a obličej jsou ze ztuhlé papírové hmoty a také nabarveny. Vlasy a vousy jsou pravé.

Druhé nejstarší pražské jesličky lze vidět celoročně v podzemní kapli Narození Páně v kostele Panny Marie Nanebevzaté na Karlově. Figury jsou rovněž v životní velikosti, jsou však vyřezané z lipového dřeva a bohatě polychromované. Byly vytvořeny neznámým řezbářem kolem roku 1730.

Z přelomu 19. a 20. století je betlém v kostele sv. Antonína na Strossmayerově náměstí. Celý betlém je zasazen do typické chodské středověké vesnice. Figurky vyřezávané ze dřeva jsou polychromované a „oblečené“ do chodského kroje. Návrh Betléma vytvořil malíř V. Štáffer, dílo provedl řezbář V. Cvekla. Betlém vznikl na přání občanů z chodského Dražanova.

Vůni perníku je provoněn nejen betlém, ale celý kostel sv. Matěje v Praze Dejvicích o každých Vánocích. Zde se perníkový betlém staví od roku 1972 a stal se již tradicí tohoto kostelíku. Autorkou je paní Helena Horálková, která každý rok pečce z perníkového těsta stále více figurek, oveček i chaloupek a stromečků a zdobí je bílkovou polevou. Po Vánocích dobře uležený perníkový betlém snědí děti a pomohou i farníci.

V rotundě sv. Máří Magdalény u Letenského mostu jsou vystavovány po celou vánoční dobu Arabské jesličky. Betlém byl zhotoven v Palestině, nyní Izraeli, na počátku 20. století a dovezen do Prahy. Figurky jsou vyřezány z cedrového dřeva a jsou vysoké kolem 30 cm. Zvláštností figurek je, že šaty byly vyřezány na způsob arabského oblečení a klanění narozenému Ježíškovi přísluší pouze mužskému rodu. Z žen je zastoupena jen Panna Maria. (Silné patriarchální pojetí společnosti a bezvýznamné postavení žen, jak je obvyklé u islámu.)

A mohli bychom dále pokračovat v představování pražských betlémů. Zde jsem však jen chtěl upozornit na nejzajímavější a nejstarší betlémy v Praze. Nejvýznamnější betlémy z pražských kostelů v celé kolekci vyšly i na vánočních pohlednicích koncem 80. let 20. stol. i s krátkým popisem historie.

(Z Hlasu č. 12/1999 připravil js)

100 LET VERMĚŘOVICKÉHO HŘBITOVA

Původní hřbitůvek byl na místě dnešního kostela, snad ještě dříve než kaple. Ta již nestačila a proto ji chtěli Verměřovičtí rozšířit. Rozhodnutí urychlil pád věžičky, při němž se prorazila i její klenba.. Povolení ke stavbě nového kostela však přišlo s podmínkou, že se obec postará o nový hřbitov.

Na starý hřbitov se vcházelo ze staré cesty nade mlýnem po 2 schodech, odpočívadle a dalších 6 schodech. Na druhé straně cesty stál kříž ve stínu 2 starých líp. Ze dřeva těchto stromů byly postaveny chybějící lavice v novém kostele a kříž byl postaven vedle vchodu do kostela.

Hřbitov byl obehnan kamennou zídou. Vpravo od vchodu stála při jeho zdi kaplička sv. Šebestiána a Rocha (kdysi jsem mylně psal, že jejich oltář byl v kapli), postavená jako dík za záchranu proti moru. Za kapličkou byla křížovatka, kde do vesnické cesty vyústoval Šilperský stežník. V prostoru dnešního vchodu do kostela stála márnice, samostatná budova, zakončená půlkruhovou zdí, z čehož soudím, že mohla být kaplí za zemřelé. Hřbitovní cesty k ní vedly z obou stran. Severní cestou se mohlo jít postranním vchodem do kostela.

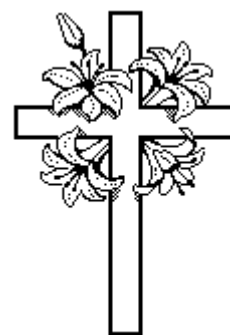
Pro nový hřbitov uznalo hejtmanství, 7. 11. 1901 z pěti vytypovaných míst tři. Obec vybrala místo zvlášť půvabné a pro svůj účel důstojné (tehdy tady nevedla silnice). Stavitel Netolický ze Žamberka nakreslil plány a obec je realizovala pod vedením jeho asistenta Žabokrského z Jablonného v roce 1904. Na márnici pověsila zvonek, větší ze dvou zvonů zbourané kaple. Tento zvon byl později ve válce 1914-18 v bedně zakopán a tak zachráněn. Je tedy nejstarším verměřovickým zvonem. Z ušetřeného rozpočtu zřídila obec uprostřed hřbitova kříž. Nový hřbitov byl vysvěcen a předán k užívání 3.11.1904.

V 80. letech minulého století došlo k přestavbě zdi. Na výrobu betonových panelů použili zedníci formu, kterou přivezla obec ze Šedivce, kde byla hřbitovní zeď opravována o rok dříve. Lidovci vykopali základy, do kterých byly vsazeny sloupky. Panely mezi ně byly vsazeny jeřábem. Vstupní bránu vytvořili bratři Applové. Hřbitov tak dostal moderní vzhled.

Horní zeď se dočkala přestavby až v roce 2002-03. Provedl ji Karel Moravec radní a kronikář obce.

Člověk žasne, jak předkové dokázali během 7 let postavit napříč obcí silnici, zřídit hasičský sbor s potřebnou výbavou, postavit nový kostel a hned nato nový hřbitov, který je a snad i bude vždy ozdobou naší vesnice.

(JM)

700 LET OBCE ČERMNÁ - DOLNÍ ČERMNÁ

Náboženské spolky

Po celý rok 2004 jsme se zabývali v Poutníku historií naší obce Čermné - Dolní Čermné, zvláště historií místní katolické farnosti. Tyto statě byly malým příspěvkem k oslavě významného jubilea naší obce - 700. výročí první písemné zmínky o ní. V nadační listině českého krále Václava II. z 21. 5. 1304, jíž věnoval panství Lanškrounské nově založenému klášteru ve Zbraslavi, byla prvně, mezi jinými obcemi, zmíněna i naše obec německým jménem Rottevasser - Čermná. Touto statí, jež je věnována náboženským spolkům v naší obci koncem 19. a v první polovině 20. století, tuto historickou rubriku ve farním časopisu uzavíráme. To však neznamená, že se ještě někdy k historii nevrátíme. Ve farní kronice je dosti zápisů psaných staroněmeckým jazykem v písmu zvaném kurent. Pokud by se podařilo najít překladatele znalého tohoto starého písma a jazyka, který by zápisy přeložil, pak by bylo ještě dosti historického materiálu pro články. Ale vraťme se k náboženským spolkům v Čermné.

V 19. století, v době národního obrození, měly české spolky veliký vliv na posilování národního sebevědomí českého národa. České spolky byly zakládány nejen ve městech, ale i na vesnicích. Nositeli snah o národní obrození a sebevědomí obyvatel bývali na vesnicích kněží - vlastenci. Ti také pomáhali zakládat občanské, lidumilné a náboženské spolky a přijímali v nich řádné nebo čestné předsednictví. Nejinak tomu bylo i v naší obci Čermné, kde bylo hned několik náboženských spolků. Byly to spolky přísně konfesijní. V dolní části se tvořily spolky katolické, v horní části evangelické, podle zastoupení těchto dvou konfesí.

V dolní části Čermné byly následující spolky:

Svatojosefská jednota katolických jinochů a mužů. Byla založena na podzim roku 1892. Její stanovy byly schváleny 22. ledna 1893. V roce 1903 byl předsedou čermenský farář P. Valentin Appl. Když se slavilo 30. výročí založení spolku v roce 1923, konaly se na louce za rychtou veliké oslavy, kterým předcházela slavná mše svatá. Spolek zanikl kolem roku 1930.

Sdružení venkovské mládeže bylo založeno roku 1907. Jeho účelem byla výchova mládeže v duchu křesťanských a mravních zásad, vycházejících z Desatera. Spolek byl založen v chalupě u Suchomelů v čp. 516. (Chalupa stála v poli u Suchomelových stromů, po vyhoření od blesku byla rozbourána.) Stanovy spolku byly schváleny 19. 3. 1909. Členové spolku se scházeli po domech, zpívaly, konaly přednášky, recitovali básně a bavili se společenskými hrami. Byl to spolek náboženský i vlastenecký. Z předsedů se dochovala jména: Petr Janda z čp. 94 (r. 1909 - 1910), Emil Motl z čp. 177 (1911 - 1913). V roce 1910 měl spolek 40 členů. Z jeho činnosti je zaznamenán výlet s hudbou do lesa p. Emila Cejnara. Později byl ustanoven i tělocvičný kroužek. Doba zániku nebo transformace v jiný spolek není známa.

Odborové sdružení křesťanského dělnictva. Jeho stanovy byly schváleny 20. 6. 1907. V době jeho založení bylo evidováno 44 členů a předsedou byl p. Jan Macháček, jednatelem P. Gustav Novák. (Podle obecní kroniky byl kaplanem v Čermné od roku 1907 do roku 1933.) Tento spolek pořádal v roce 1910 na Mariánské hoře tábor lidu, v roce 1920 veřejnou schůzi a přednášku Dr. Jiřího Šahuli „Povaha hnutí husitského“. V kronice je zaznamenáno, že 27. 12. 1913 se z tohoto spolku oddělil tělocvičný odbor a založil **Křesťansko-sociální tělocvičnou jednotu Orel**. Tento spolek se v roce 1923 stal součástí jednotné tělovýchovné organizace **Čs. Jednoty Orla s ústředím v Brně**.

Hospodářské sdružení českých křesťanských zemědělců byl úzce profesní spolek, který sdružoval zemědělce katolického vyznání. Byl založen v září roku 1908, stanovy byly schváleny 25. 3. 1909. V září roku 1908 pořádali na Mariánské hoře tábor lidu zemědělského. V roce 1910 měl spolek 47 členů, v roce 1931 již 62 členů. Jako předsedové jsou uváděni Josef Mareš, Jan Betlach, Josef Nikl a Vojtěch Janda. Později splýnul s Agrární stranou venkova.

Sdružení katolické mládeže v Čermné byl další spolek mládeže, jemuž byly schváleny stanovy zemskou politickou správou dne 2. 6. 1920. Spolek měl účinnost nejen pro dolní část Čermné, ale i pro okolní obce. Při tomto mládežnickém spolku byl založen i divadelní kroužek, který hrál na ochotnickém jevišti na sále staré rychty. Mimo divadla pořádali členové společenské zábavy, výlety a tělocvičné akademie. V roce 1925 byl předsedou p. Augustin Hrdina z čp. 176.

Skupina **Sdružení katolických mláďenců** byla založena pro dolní část obce a pro okolí. Stanovy byly schváleny 17. 4. 1920. Zakládajícím předsedou byl p. Vojtěch Kunert, od roku 1924 Bohumil Dušek z čp. 142. Po roce 1924 se tento spolek přeměnil ve spolek **Sdružení katolické mládeže Čech**. Nové stanovy byly schváleny 16. 9. 1924. Předsedou byl p. Bohumil Dušek z čp. 142, později Josef Ptáček z horní části Čermné, od roku 1927 Vincenc Pecháček z čp. 83, poté Bedřich Kunert z čp. 125, Josef Vacek z čp. 66, Vincenc Mačát z horní části Čermné, František Kylar z čp. 128 pak v roce 1932. Tento spolek v roce 1934 a 1935 pořádal v Čermné dožínky.

Eucharistická liga. Do tohoto náboženského spolku v roce 1929 vstoupilo 33 členů - mladých chlapců a dívek z dolní části Čermné. Čestné předsednictví přijal P. Gustav Novák. Účelem spolku bylo šířit úctu k Pánu Ježíši v Nejsvětější svátosti oltářní.

V horní části Čermné byly tyto evangelické spolky:

Spolek bratr Lukáš již existoval před rokem 1902. Kdy se rozešel, není zaznamenáno. V roce 1902 byl vyslechnut evangelický farář na okresním hejtmanství, zda oznámil rozpuštění spolku.

Husův dům - místní odbor - jeho stanovy byly schváleny 13. 7. 1912. V době založení byl předsedou p. Jindřich Janeček a jednatelem p. Karel Balcar. Spolek později zanikl.

Odbor Kostnické jednoty byl založen počátkem roku 1921. Jeho stanovy byly schváleny 30. 11. 1921. V době založení byl předsedou p. Jaroslav Šilar a jednatelem p. František Matějka. Byl to evangelický náboženský spolek, který v Sokolovně v horní části Čermné uspořádal 14. 5. 1934 společenský večer pro 25 evangelických bohoslovců z Prahy. Své členy také vzdělával náboženskými přednáškami.

Podle záznamů v kronice existovalo v horní části Čermné ještě **Evangelické sdružení mládeže** a dále **Evangelické Marta**. O těch však není v kronice nic zaznamenáno, jen jejich názvy.

V době nacistické okupace Československa Německem byly všechny občanské i náboženské spolky násilně zrušeny. Stejný osud potkal všechny spolky i za komunistické totality. Po roce 1989 se ze spolků konfesijně orientovaných obnovila v Dolní Čermné pouze Jednota Orla.

Z obecní kroniky zpracoval V. Jansa

SKAUTSKÉ ZÁVODY V DOLNÍ DOBROUČI

Na schůzce skautek jsme se dozvěděly o závodu. Velmi nás to potěšilo, a hned jsme se začaly dělit do dvou tříčlenných skupin. Ani jsme se moc nehádaly, protože volba byla jasná - Markovy, Moravcovy. S sebou jsme měly mít každá skupinka signalizační praporky, sekeru a buzolu.

Na závody nás dovezly osobními auty Maruška a Katka. Když jsme dorazily, sotva jsme se pozdravily s Mistrovačkama, už byl nástup. Vlajku vztyčovali loňští výherci - Lanškrouňáci. Dozvěděly jsme se, že na start pojedeme autobusem a zpět ke klubovně vede trasa závodu. Na startu jsme asi hodinu čekaly, protože jsme měly hlídku č. 23 a Moravcovy č. 22. Jelikož jsme skautky a ty umějí šetřit časem, využily jsme volný čas k odstranění přebytečných látek pod stromky v lese.

Kousek za startem bylo:

1. stanoviště - Test. Pod testem se skrývaly tři záludné otázky pro každého. Po splnění tohoto úkolu jsme si musely přiznat, že jsme nic nevěděly, ale díky možnostem a), b), c), d), jsme většinu dobře tiply.

Pod dalšími stanovišti se skrývalo toto:

2. stanoviště - Mapa, bylo zorientovat mapu podle buzoly, a znalost mapových značek.

3. stanoviště - Zdravověda, spočívalo v tom, že každá z nás měla zavázat ruku do sátku.

4. stanoviště - Šifry, tam jsme měly rozluštit jedno slovo (vynecháním vždy dvou písmen), a text psaný Morseovou abecedou.

5. stanoviště - Lana, každá členka hlídky měla přejít jinou provazovou lávku. Jedna lávka měla vrchní provaz podvěšený, musel se stočit do oka a tímto způsobem se pomalu posunovat až na konec. Druhá lávka se skládala ze dvou provazů do X. Třetí lávka měla vrchní provaz přivázaný jen na jedné straně.

6. stanoviště - Azimut, byla louka plná kolíků s písmenky, z kterých jsme podle zadaného azimutu měly složit slovo. Měly jsme špatně jenom poslední písmenko, a předběhly jsme zde jednu hlídku, která nás předběhla již na stanovišti Šifry.

7. stanoviště - Rostliny, bylo poznávání a zapamatování různých rostlin.

8. stanoviště - Uzle, byli tam dva křováci, kteří nás zdržovali asi tímto: „Vy asi spěcháte že? Ale my máme času dost!!“

9. stanoviště - Oheň, měly jsme za úkol rozdělat oheň na jednu sirku, a ten musel hořet tři minuty.

10. stanoviště - Fit-trojboj, 1. z nás měla udělat co nejvíc kliků, 2. měla co nejvíc skočit do dálky 3. se měla co nejvíc ohnout.

11. stanoviště - Střelba, 1. z nás házela 4 míčky do otvoru, druhé dvě střílely ze vzduchovek na 4 špalíčky.

Když jsme doběhly, daly jsme si párek a sdělovaly jsme si dojmy, přičemž jsme čekaly až doběhnou i ostatní hlídky. Po doběhnutí byl nástup, při kterém bylo i vyhodnocení. Umístění se četlo od posledního místa. Protože jsme myslely, že se neumístíme valně, jásaly jsme při každém přečtení jednotlivého místa. Všichni se divili a asi nás měli za blázný, ale my jsme byly velmi rády, že nejsme na konci. Holky Moravcovy se umístily na 8. místě, a my na 1. místě. Všechny jsme byly nadšené. My, dívky, jsme dokonce zvítězily i nad kloučičí skupinou z Lanškrouna, která vyhrála v kategorii chlupců. Byly jsme na nejvyšší míru potěšeny. Jako putovní pohár jsme dostaly prkno s nádherným obrazem jezera v zapadajícím slunci a jako cenu jsme dostaly velikánské ručníky. My, jakožto vítězná hlídka, jsme sňaly vlajku. Jenže ocelové lanko se neustále zasekávalo, takže jsme ho musely stahovat tři.

Líbilo se nám to a příště určitě pojedeme zase!!!

Áňa, Lída, Týna

Děkujeme skautkám za jejich reportáž z dobroučského závodu i za skvělou reprezentaci farnosti a gratulujeme k úžasnému 1. místu!!! BRAVO SKAUTKY! Ať se Vám takto daří i nadále.

Přeje redakce Poutníka

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Út 28.12.-10.00 hod.	Vánoční přehlídka harmonikářů Prezentace účastníků 9.30 hod. Sál Orlovny v Letohradě na Orlici	
Čt 30.12. – 17.00 hod.	Šachový turnaj o cenu čermenského faráře Fara v Dolní Čermné	
Ne 2.1. – 16.30 hod.	Koncert pěveckého sboru žambereckého gymnázia CORÁLE Kostel sv. Václava v Letohradě	
So 8.1. – 20.00 hod.	Lidový ples Hraje LETRANDO, část výtěžku bude věnována na potřeby kostela v Mistrovicích Tělocvična u hostince U Novotných v Mistrovicích	
Út 18.1. – 19.30 hod.	Snowbordáci - Sál DK v Letohradě	
So 22.1. - 20.00 hod.	Sousedský ples - Orlovna v Dolní Čermné	
So 22.1. – 20.00 hod.	Lidový ples - Sál ve Verměřovicích	

POČETNÍ HÁDANKA

Nakresli si čtverec, jehož strana je 7 cm dlouhá. Čtverec rozděl na 49 čtverečků. Do nich napiš číslice 1,2,3,4,5,6,7; do každého jednu, ale tak, aby součet byl v každé řadě zleva napravo, shora dolů i v úhlopříčkách roven 28.

Vyluštění bude uveřejněno v příštím čísle.

(JM)

PRO DĚTI**AHOJ DĚTI!****Sněhová vločka**

Je noc a z nebe se pomaloučku snáší k zemi malá sněhová vločka. Tuto cestu už procházela mnohokrát. Ale právě tento její úsek měla vždy nejraději. Jen tak zlehounka proletovala vzduchem, nechala se unášet větrem a dívala se z výšky na zem, kde se začaly objevovat maličké světlé tečky. Čím byla vločka níže, tím více se tečky zvětšovaly, až nakonec bylo možné rozpoznat okna osvětlená od svíček a luceren. Vločka se ráda dívala na lidi, jak žijí, protože její život měl vždy jen krátké trvání. Teplejší vzduch ji totiž vždycky rychle rozpustil a rázem z ní zůstala jen kapička vody, která stekla do potůčku, z něho do řeky a z řeky do moře. A odsud ji teplé sluneční paprsky opět vytáhly nahoru do oblak. Vítr si pak trochu s mračny pohrál a přefoukal je, kam se mu zalíbilo. Tak se občas stalo, že v mrazivém vzduchu se kapičky nastrojily do krajkových kabátků a byly z nich sněhové vločky právě takové, jako je ta naše z dnešního povídání.

Ta si zatím klidně padá temnou oblohou. Ale najednou si všimne něčeho zvláštního. Na nebi září kromě hvězdiček i jedna velká hvězda, která dokonce za sebou táhne dlouhý ohon. Září velice jasně a vypadá nádherně. Vtom si vločka uvědomí, že čím níže padá, tím silněji pociťuje zvláštní teplo. Ne však takové to teplo od slunce, které ji vždy rozpustí, ale jiné. Je to přenádherný pocit. Přitahuje ji stále silněji k zemi. Vločka vnímá neobvyklé tajemno. Náhle zaslechne i překrásné zpěvy a všimne si andělů. „Co se děje, že andělé zpívají?“ pomyslí si vločka. Záplava tepla je čím dál silnější a vločka už se snáší nad střechu jednoho chléva. Slétne ještě o kousek níž a usedne na okno. Dívá se dovnitř. Tam spatří ženu s malým, právě narozeným děťátkem a muže, který se k němu sklání. Opodál stojí vůl a oslík. A už také vidí první pastýře, kteří chvátají k malému děťátku, aby se mu poklonili, protože jim anděl oznámil, že se narodil Boží Syn - Ježíšek. To zvláštní teplo je záplava lásky, která se rozlévá od Ježíška do celého okolí. Vločka se cítí přešťastná a touží po tom, aby tento okamžik trval věčně...

(Otažníček)

Pro starší:

SILVESTR

Při zaslechnutí tohoto slova se nám většinou vybaví určitá konkrétní představa.

Konec kalendářního roku,

bilancování roku uplynulého, společný večer s kamarády a přáteli, oslava a vítání roku nového, ohňostroje a veselí. Možná bychom si dnes mohli tento pojem tak trochu obohatit. Třeba tím, že si povíme pár zajímavostí.

Kdybychom se zeptali lidí na ulici ne na otázku: „Co je to silvestr?“, ale: „Kdo to byl Silvestr?“, možná by jich většina zaváhala. To, že jeho svátek se slaví právě posledního dne občanského roku, ví každý. Ale, kdo tedy nosil toto jméno?

Tento světec, který je patronem dobré úrody a domácích zvířat, byl papežem. Proto také jeho atributy jsou papežské roucho a berla, kniha, mušle a býk. Sv. Silvestr se narodil koncem 3. století v Římě, jako křesťan přečkal pronásledování a roku 314 byl zvolen papežem. Jeho

pontifikát trval až do roku 335. Bylo to období poměrně klidné, protože reorganizaci církve provedl jeho předchůdce Miltiades a císař Konstantin zajišťoval křesťanům oporu a věnoval jim zvláštní pozornost. Silvestr však

musel počítat s tím, že se císař bude vměšovat do věcí náboženských i kněžských. To se třeba výrazně projevilo na Nicejském koncilu roku 325, kde se řešily velmi závažné věci. Papež se ale nezúčastnil a nechal se zastupovat svými preláty. Autorita

papežská byla zastíněna autoritou císařskou.

Podle legendy sv. Silvestr pokřtil císaře Konstantina Velikého i jeho ženu sv. Helenu, císaře dokonce uzdravil z malomocenství.

Papež sv. Silvestr vydal četné předpisy o obřadech a liturgická nařízení. Svou roli sehrál i při proměně pohanského Říma v křesťanský; za jeho pontifikátu nechal císař vybudovat baziliku sv. Jana v Lateránu, sv. Petra ve Vatikáně a sv. Pavla před hradbami. Sv. Silvestr zemřel v roce 335, kdy také končí jeho jednadvacitiletý pontifikát.

A u konce je i náš krátký výlet do historie.

(prameny: J. Heyduk - Svatí církevního roku

J. W. Kowalski - Encyklopedie papežství

V. Vondruška - Církevní rok a lid. obyčej)

(EJ)

K ZAMYŠLENÍ

Dary nejsou cosi opomenutelného a zbytečného, co by se mělo z vánočních oslav vynechat. Mají vždy něco znamenat, mají být znamením porozumění. Znamením láskyplného vztahu: nebyl jsem vždy bezvadný a bezchybný, omlouvám se, promiň, dar dávám, ne abych si tě koupil, ale abych beze slov vyjádřil: jdu s tebou, mám tě rád, odpusť a buďme spolu.

Radim Palouš

S nehlubším tajemstvím křesťanské víry je to jako se sluncem. Nemůžeš se na ně dívat, ale v jeho světle vidíš všechno ostatní.

G. K. Chesterton

Připrav se, Betléme, ráj se otevírá všem. Raduj se, Efrato, neboť v jeskyni rozkvetl z panenského lůna strom života. Dítě se stalo duchovním rájem, v němž najdeme božský květ, který nám dává život.

Z vánoční byzantské liturgie

Bohuslav Reynek: Vánoce 1970

Advent. Čtvrtá neděle.
Procítají andělé.

„Vstaňte s námi!“, volají.
Z polí, z lesů, ze stájí.

Jdeme, nic jsme nepřinesli.
Holá dlaň se chytá jeslí.

Nestudí to, nehřeje
prázdné prsty naděje.

Nestudí to, nepálí,
nedali jsme, nevzali.

Ale někdo někde volá.
Z mraků hvězda, kámen zdola?

Dlaň je prázdná. Hlava vratká
trne v rukou Jezulátka.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

4. neděle adventní
19. prosince 2004
52.- 53.týden / 2004

BOHOSLUŽBY V NAŠÍ FARNOSTI O VÁNOCÍCH:

20. prosince - Pondělí – pondělí před Štědrým dnem

Dolní Čermná - 18.00 h. - za Františka a Otýlii Andrlovy, dceru a syna

21. prosince - Úterý – úterý před Štědrým dnem, sv.Petra Kanisia, kněze a učitele církve

22. prosince - Středa – středa před Štědrým dnem

Dolní Čermná - 18.00 h. - za Františka Motla, rodiče a sourozence

23. prosince - Čtvrtek – čtvrtek před Štědrým dnem, sv.Jana Kentského, kněze

Dolní Čermná - 6.45 h. - za Františka Severina

24. prosince - PÁTEK - ŠTĚDRÝ DEN

Dolní Čermná - 7.30 h. - na úmysl dárce

Verměřovice - 16.00 h. - za Oldřicha Šedaje, zetě Vladimíra, sestru Jiřinu a rodiče

Tato mše svatá z vigílie slavnosti Narození Páně je určena pro všechny, kteří se nemohou zúčastnit půlnoční mše svaté, především pro naše děti. Koledy budeme zpívat za doprovodu kytar.

Dolní Čermná - 24.00 h. - půlnoční mše svatá - za všechny dobrodince naší farnosti

Upozorňujeme, že na tuto půlnoční jede autobus. Vyjíždí ve 23.30 hod. z Verměřovic od kostela, pokračuje přes Petrovice a zastavuje na všech obvyklých zastávkách. Po mši svaté se vrací autobus zpět.

25. prosince - SOBOTA - Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ – Boží hod vánoční

Kostelní sbírka je určena na opravu poutního kostela na Mariánské Hoře.

Pravidelná ranní mše svatá se, vzhledem k půlnoční bohoslužbě ve farním kostele v Dolní Čermné, dnes nekoná!!

Verměřovice - 9.00 h. - za Josefa Maříka

Dolní Čermná - 10.30 h. - za farníky - *slavná zpívaná mše svatá*

Dolní Čermná - 15.00 h. - *zpívané latinské nešpory s požehnáním*

26. prosince - NEDĚLE - Svátek SVATÉ RODINY Ježíše, Marie a Josefa – sv.Štěpána

Při mši svaté v Dolní Čermné proběhne již tradiční obnova manželských slibů.

Dolní Čermná - 7.30 h. - za Ludmilu Marešovou, manžela a vnuka

Petrovice - 9.00 h. - za Růženu Duškovou a oboje rodiče

Dolní Čermná - 10.30 h. - *rytmická mše svatá se zpěvem mládeže* - za Boží pomoc a ochranu pro všechny rodiny z naší farnosti

27. prosince - Pondělí - Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty

Dolní Čermná - 18.00 h. - za Jana Ulricha a manželku

Dolní Čermná – fara 19.00 h. - *vánoční setkání farníků a posezení při sklence vína*

Na začátku setkání požehnáme víno k běžnému použití (nejedná se o mešní víno).

Podle křesťanské tradice apoštol Jan kdysi požehnal nádobu s otráveným vínem a zbyl tím jed jeho účinku. Žehnání vína v den svátku tohoto svätce připomíná tuto událost a zdůrazňuje i přikázání lásky zaznamenané v jeho spisech. Duchovní správce zve všechny farníky na faru na sklenku dobrého vína!!

28. prosince - Úterý - Svátek sv. Mlád'átek, betlémských dětí, mučedníků

29. prosince - Středa - Pátý den v oktávu Narození Páně

Dolní Čermná - 9.00 h. - za Boží požehnání pro všechny děti z naší farnosti

Dolní Čermná - 18.00 h. - za rodiče Navrátilovy a sourozence

30. prosince - Čtvrtek - Šestý den v oktávu Narození Páně

Dolní Čermná - 6.45 h. - za rodinu Kleinů a rodinu Leskourovu

31. prosince - Pátek - Sedmý den v oktávu Narození Páně

Dolní Čermná - 7.30 h. - na úmysl dárce

Konec občanského roku 2004 - odpolední mše sv. na poděkování za přijatá dobrodiní s prosbou o pomoc do Nového roku 2005.

Dolní Čermná - 16.00 h. - na poděkování za přijatá dobrodiní

1. ledna 2005 - SOBOTA - Oktáv Narození Páně - Slavnost MATKY BOŽÍ

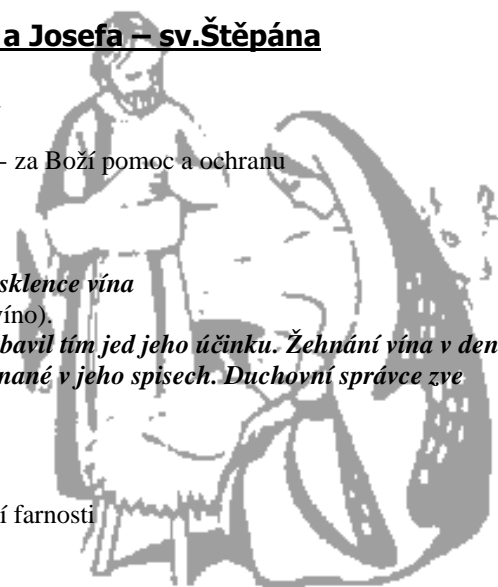
Světový den modliteb za mír.

Dolní Čermná - 7.30 h. - na úmysl dárce

Verměřovice - 9.00 h. - za Františka Fridricha a manželku

Dolní Čermná - 10.30 h. - za farníky

Dolní Čermná - 15.00 h. - *jesličková pobožnost*

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

pokračování
z předchozí strany

2. ledna - Neděle - 2. po Narození Páně

Dolní Čermná - 7.30 h. - za Matyldu Kroulíkovou, manžela a zetě
Petrovice - 9.00 h. - na Josefa Nováka a manželku Jaroslavu
Dolní Čermná - 10.30 h. - na úmysl dárce

Příležitost ke sv.zpovědi od 20.12.2004 do 2.1.2005:

ve farním kostele je vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté (mimo nedělní a sváteční mše svaté v 10.30 h.!) v pondělí 20.12.2004 odpoledne od 14.00 h. (zpovídají P.Petr Tobek a P.Pavel Seidl) a ve středu 22.12.2004 odpoledne od 14.00 h. (zpovídají P.Josef David a P.Pavel Seidl)

Duchovní správce srdečně zve děti na vánoční setkání:

Tato besídka se uskuteční ve středu 29.12. v Orlovně v Dolní Čermné a to s následujícím programem:
od 9.00 h. - do 9.45 h.: mše svatá zaměřená pro děti ve farním kostele sv.Jiří v Dolní Čermné
od 10.00 h. - do 12.00 h.: společné scénky, hry a soutěže podle věku dětí ve skupinách
Sestra Ludmila, Anička Motlová, já a všichni další pomocníci se na vás těšíme. Přijďte děti mezi nás!

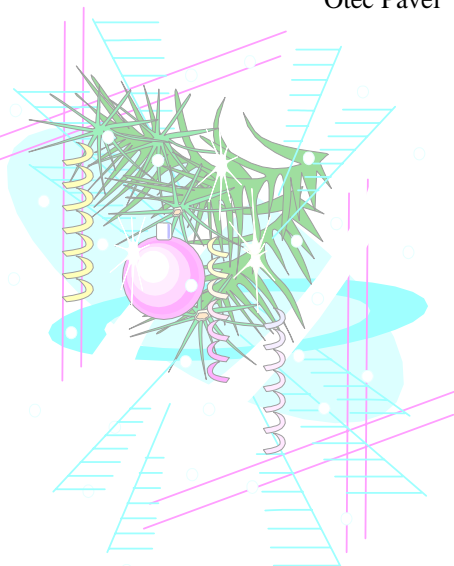

Otec Pavel

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V lednu 2005 oslaví:

90 let	paní Marie Plháčková	z Dolní Čermné
80 let	paní Marie Severinová	z Dolní Čermné
78 let	pan Milan Pecháček	z Dolní Čermné
76 let	paní Růžena Havlová	z Dolní Čermné
74 let	paní Růžena Šimková	z Dolní Čermné
74 let	pan Ladislav Horák	z Dolní Čermné
72 let	paní Aloisie Bednářová	z Dolní Čermné
60 let	paní Milada Kůrková	z Dolní Čermné
60 let	paní Jindřiška Liebichová	z Dolní Čermné
55 let	pan Václav Mareš	z Dolní Čermné
85 let	pan Jiří Formánek	z Horní Čermné
70 let	pan Stanislav Ptáček	z Horní Čermné
85 let	pan Josef Bachman	z Petrovic
80 let	paní Marie Krátká	z Petrovic
83 let	pan Josef Hrdina	z Verměřovic
70 let	paní Jiřina Krejsová	z Verměřovic

Všem oslavencům jménem celé farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Otec Pavel

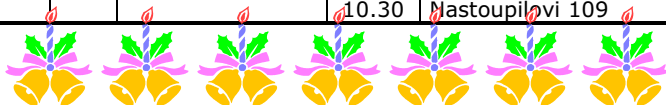
SLUŽBA LEKTORSKÁ

Leden 2005

		Leden 2005	
1.1.	So	Matka Boží, Panna Maria. Nový rok	7.30 p.Šimková 99 10.30 Applovi 100
2.1.	Ne	2. neděle po narození Páně	7.30 Filáčkovi 332 10.30 Pecháčkovi 330
6.1.	Čt	Tři Králové	18.00 Nastoupilovi 303
9.1.	Ne	Křest Páně	7.30 Langrovi 173 10.30 Formánkovi 202
16.1.	Ne	2. neděle v mezidobí	7.30 Marešovi 172 10.30 Zpěvákovi 195
23.1.	Ne	3. neděle v mezidobí	7.30 Menclovi 193 10.30 Faltusovi 128
30.1.	Ne	4. neděle v mezidobí	7.30 p. Kunertová 177 10.30 Formánkovi 83

Únor 2005

		Únor 2005	
6.2.	Ne	5. neděle v mezidobí	7.30 p. Mikulová 162 10.30 Prokopovi, Eliášovi 329
9.2.	St	Popeleční středa	18.00 Šebrlovi 80
13.2.	Ne	1. neděle postní	7.30 Kunertovi 125 10.30 Kunertovi 458
20.2.	Ne	2. neděle postní	7.30 Kubíčkoví 140 10.30 Macháčkovi 180 HČ
27.2.	Ne	3. neděle postní	7.30 Jurenkovi 160 10.30 Nastoupilovi 109

POUTNÍK, VÁNOCE 2004, LEDEN 2005

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 9. ledna 2005, Poutník vyjde 30. ledna 2005

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 465 323 159. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.